

ved skulde desavouere den Beslutning, som er tagen paa et andet Sted. Jeg troer, at naar man her udtaler sit Nei, og derved giver tilkjende, at man Intet vil have gjort, kan ders af ingenlunde uledes, at det skulde være et Tillidsvotum til Ministeriet. Jeg troer, at dette Nei kan være ligesaa betydningsfuldt, som et Ja, der maaskee afgives med mange skjulte Tanker; thi et saadant Ja forekommer mig ikke at være af den mindste Betydning. Vi have jo seet, hvorledes paa et andet Sted Fortolkningerne i denne Sag ere gaaede i de forstjelligste Retninger.

Det er med disse korte Betragtninger, at jeg har forsøgt paa at godtgjøre, hvorfor jeg agter at stemme med Nei imod den foreslaaede motiverede Dagsorden.

Orsted: Jeg er i Resultatet aldeles enig med den sidste ærede Taler. Jeg har allerede tidligere udtalt, at jeg ikke vil stemme for Adressen; men jeg vil heller ikke stemme for den motiverede Dagsorden. Det er dog ikke de samme Grunde, som den ærede foregaaende Taler anførte, der bringe mig til dette Resultat. Dersom jeg blot, i hvad der virkelig indeholdes i Adressen, tager Hensyn til, hvad der ved at analysere den udfommer deraf, kan jeg ikke have Noget derimod; thi jeg deler med det høitærede Medlem, der nylig har staaet i Spidsen for Ministeriet, de Betyrninger, som han udtalte for Landets Fremtid. Men jeg troer, at der ligger noget Mere, eller at man idetmindste vil lægge noget Mere i den motiverede Dagsorden end en Bevidnelse af disse Betyrninger; der peges hen paa, at Grunden til disse Betyrninger deels ligger i den kgl. Kundgjørelse af 28de Januar og deels i Ministeriet. Det er ikke derpaa, min Betyrning grunder sig. Min Betyrning er grundet paa Sagens andre Banskkeligheder, og jeg troer ikke, at enten Adressen eller den motiverede Dagsorden kan tjene til at udjevne disse Banskkeligheder, men jeg troer derimod, at de endnu mere ville tjene til at forøge disse Banskkeligheder. Det er paa Grund deraf, at jeg ikke stemmer enten for Adressen eller for den motiverede Dagsorden. Jeg vil ikke have det betragtet som et Tillidsvotum, men jeg vil blot derved have erklæret, at jeg ikke vil indlade mig paa No-

get, som røber Mistillid; dertil troer jeg ikke, der foreligger nogen begrundet Anledning.

Hjerring: Det er jo egentlig blot den motiverede Dagsorden, der for Diebliffet er under Discussion, og jeg skal altsaa ikke indlade mig paa Realiteten af Adressen, og føler saa meget mindre Opfordring dertil, som jeg ofte har haft Leilighed til at udtale min Overbeviisning i saa Henseende for det ærede Thing, saa at min Mening derom ikke kan være skjult for Noget. Det er altsaa blot med Hensyn til Spørgsmaalet om den motiverede Dagsorden, at jeg skal tillade mig at yttre et Par Ord. Det forekommer mig, at man fra alle Sider maa være enig i, at det, der for Diebliffet er det Uønskelige, det, der er Landstingets Pligt, er at udtale Sandheden, at udtale Sandheden for Kongen og Folket, om hvorledes det betragter sin Stilling ligeoverfor Ministeriet. Nu vilde det jo være ønskeligt, om enhver Urigtighed, enhver Forvirring, enhver Confusion maatte være holdt borte fra det Votum, Thinget vil afgive i denne Sag. Den Maade, det forekommer mig, at Sagen klarest og tydeligst vilde kunne afgjøres paa, det var den, at Adressen kunde først komme til Afstemning; men dette kan jo ikke skee paa Grund af Forretningsordenen, da den motiverede Dagsorden først skal afstemmes. Der er en anden Maade, hvorpaa Sagen meget klart og tydeligt vilde kunne afgjøres, nemlig den, at en af de Herrer, som nære Tillid til Ministeriet, vilde stille den motiverede Dagsorden, at „Thinget, fordi det har Tillid til Ministeriet, gaar over til Dagsordenen;“ da vilde Sagen ogsaa kunne faae en meget klar og bestemt Afgjørelse. Jeg troer rigtignok, at Antallet af dem, som vilde stemme „Ja“ for en saadan Dagsorden, vilde være meget ringe. Jeg er ikke berettiget til at støtte min Overbeviisning paa personlige Dtringer af enkelte Medlemmer i Thinget, men jeg støtter mig paa Kjendsgjeringer, som jeg skal tillade mig nærmere at oplyse. Naar Landstinget den 26de November eenstemmigt med 45 Stemmer gik over til en motiveret Dagsorden, hvorved det udtalte Haabet om, at Ministeriet ved Ordningen af disse Forhold ikke vilde opgive de 3 Punkter, som da bleve nærmere udviklede i denne Dags-